

Uwagi do materiału Zespołu Bezpieczeństwa Narodowego SPBN, 9 marca 2012 roku

Na szczególne uznanie zasługuje podniesienie takich kwestii jak:

- potrzeba koncepcji zbudowania jednego systemu bezpieczeństwa narodowego, wobec funkcjonowania dotychczasowych kilku „systemów” (ustawa)
- konieczność lepszego wykorzystania w SBN instytucji pozarządowych
- zrezygnowanie z ustawy o zarządzaniu kryzysowym na rzecz przyjęcia ustawy o ochronie ludności
- niewłaściwości utożsamiania SBN z istniejącym systemem obrony państwa
- ograniczenie liczby służb specjalnych
- przygotowanie ludności na wypadek ataku terrorystycznego (nowa ustawa o zwalczaniu terroryzmu)
- powołanie platformy współpracy publiczno – prywatnej ds. zwalczania cyberprzestępczości
- wypracowanie modelu współpracy organów władzy ze społeczeństwem (w ramach SBN)
- przekształcenie dotychczasowej obrony cywilnej w system ochrony ludności (element budowania społeczeństwa obywatelskiego)
- rozwój edukacji i szkolenia w zakresie zasad bezpiecznego zachowania się w sytuacjach codziennych i sytuacji zagrożenia
- przygotowanie ustawy o zarządzaniu kryzysowym
- zdefiniowanie (teleinformatycznej) infrastruktury krytycznej RP
- specjalna regulacja prawna dotycząca instytucji finansowych (koncepcja NBP dot. nadzoru „makro-oszczędnościowego”)
- jaśniejsze określenie obszaru bezpieczeństwa gospodarczego
- rozwinięcie strategii „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”
- stworzenie nowoczesnego systemu monitorowania konfliktów społecznych.

Dodatkowo wnoszę o ponowne rozpatrzenie następujących rekomendacji:

1. s. 21 – proponuje się, aby Prezydent RP i Rada Ministrów na czele z premierem pełniła funkcję organu decyzyjnego a forum uzgodnień będzie Rada Gabinetowa. Otóż nie powielajmy błędów zapisów konstytucyjnych – art. 134, 146 i 133 – uniemożliwiających jednoznaczne przyporządkowanie odpowiedzialności za politykę polityką obronną i zagrożenie państwa. W takich sytuacjach, w których czas jest funkcją bezpieczeństwa, ktoś musi wydać ROZKAZ. I tym kimś powinien być Prezydent RP. Wniosek stoi w korespondencji zwłaszcza z pierwszymi wskazaniem ze strony 24 i 60 „Materiału”.
2. s. 27 – wyjaśnienia społeczeństwu domaga się stwierdzenie: „przyjęcie na terytorium kraju sił wzmocnienia NATO”: na czym polega, jaka jest tego skala i czas?
3. s. 30 – podzielając w pełni rekomendację za „wdrożeniem rozwiązań prawnych ułatwiających funkcjonowanie przemysłu obronnego w warunkach otwartej konkurencji ...”

oraz

s.31 – „usprawnienie systemu zamówień rządowych dotyczących UisW poprzez planowanie z odpowiednim wyprzedzeniem kontraktowania wyrobów obronnych w celu realizacji zamówień przez PPO podmioty polskiego przemysłu obronnego .....” należy stwierdzić, że wdrożenie tych zaleceń nie będzie możliwe, o ile nie zostaną usunięte: decyzja nr 16/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 stycznia 2007 r. oraz decyzja nr 125/MON z 14 kwietnia 2011 r.

Blokują one autentyczny dialog w czworokącie MON – ARMIA - PPO – Jednostki Badawcze, generując milionowe straty (zob. Polska Platforma Bojowa „Anders”, której Armia nie chce wykorzystywać, bo jej nie zamawiała).

Koncepcji SBN będzie stała na przeszkodzie wytworzona parę lat temu w Polsce „fobia antykorupcyjna”, która utrzymuje się do dzisiaj, zwłaszcza w instytucjach państwowych. Urzędnicy boją się kontaktów z przedstawicielami innych środowisk, których kontrolowanie często powierza się (nielegalnie) SKW. Dotyczy to także wniosków ze s. 43 w kontekście środowiska naukowego.

4. Odstąpmy od postulatu nowelizacji prawa prasowego. Rozumiejąc dobre intencje autorów, proponowany „dodatek” do art. 1 przywołuje na myśl niedobre praktyki MSW przy przydzielaniu paszportów obywatelom w okresie PRL. Może być interpretowany i wcielony w życie ze szkodą dla wolności prasy i praw obywatelskich. Postulat powinien forsować szkolenie dziennikarzy w zakresie bezpieczeństwa narodowego, a nie „cudowną moc przepisów”, które dodatkowo wywołują protesty dziennikarzy i instytucji europejskich.
5. W całym materiale, jako podstawa funkcjonowania sprawnego SBN, przewija się konieczność krzewienia idei i budowy społeczeństwa obywatelskiego. Istotną wadą w tej kwestii jest dzisiaj usytuowanie Trójstronnej Komisji i sposób funkcjonowania Wojewódzkich Komisji Dialogu Społecznego. Materiał w tej sprawie wysłałem w dniu 17 marca 2011 r. gen. Juszczakowi.

6. W doktrynie bezpieczeństwa narodowego USA czy Wielkiej Brytanii deficyt budżetowy państwa (i dług publiczny) jest ujmowany jako podstawowy czynnik określający poziom tego bezpieczeństwa. W naszym „Materiale” nie poświęcamy temu należytej uwagi. Dokumentację w tej sprawie przesłałem do BBN także w dniu 17 marca 2011 r.